

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
DOSAR NR. 9752/CA/2005

DECIZIA CIVILĂ
NR.911/CA/R Ședința publică
din 20 octombrie 2005
Completul de judecată compus din :
PREȘEDINTE : CRISTIAN ALEXANDRU DACU
JUDECĂTOR: VICTORIA CATARGIU
JUDECĂTOR: CLAUDIA LIBER
GREFIER : OTILIA DUCEAG

S-a luat în examinare recursul declarat de pârâta D.G.F.P. Arad împotriva sentinței civile nr. 499/2005, pronunțată în dosarul nr. 1861/2005 al Tribunalului Arad, în contradictoriu reclamanta intimat S.C. „X” S.R.L. și pârâta intimată Activitatea de Control Fiscal Arad.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă consilier juridic Mitran Călin în reprezentarea pârâtei recurente D.G.F.P. Arad și a pârâtei intimată Activitatea de Control Fiscal Arad și avocat Jurcă Sever în reprezentarea reclamantei intimată.

Ministerul Public a fost reprezentat de către Procuror Mariana Ivaniuc de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Timișoara.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții că s-a depus prin serviciul registraturii întâmpinare de către pârâta intimată. Se comunică un exemplar din întâmpinare reprezentantului pârâtei recurente.

Nemaifiind cereri de formulat și excepții de invocat se acordă cuvântul în recurs.

Reprezentantul pârâtei recurente și a pârâtei intimată solicită admiterea recursului și modificarea sentinței civile atacate în sensul respingerii în totalitate a acțiunii, menținerea Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de Inspecția fiscală nr. 133/7.01.2005 și a Raportului de inspecție fiscală din data de 07.01.2005 ca fiind temeinice și legale și exonerarea pârâtei de la plata cheltuielilor de judecată pentru motivele prezentate în cererea de recurs.

Reprezentantul reclamantei intimată solicită respingerea recursului pentru motivele prezentate în întâmpinare, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentanta Ministerului Public solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței civile recurate.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 499/28.04.2005, pronunțată în dosarul nr. 1861/2005, Tribunalul Arad a admis acțiunea reclamantei S.C. „X” S.R.L. împotriva A.C.F. Arad și D.G.F.P. Arad, a anulat raportul de inspecție fiscală încheiat de A.C.F. Arad, pentru suma reprezentând T.V.A. suplimentar, cu dobânzi și penalități de întârziere și Decizia de impunere 133/2005 și Decizia 91/2005, emise de D.G.F.P. Arad, obligând pârâtele la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 7.369.000 lei.

S-a reținut ca urmare a decontului de T.V.A. depus la A.F.P. Nădlac prin care s-a solicitat rambursarea sumei negative a T.V.A. aferent perioadei 01.10.2003 - 31.10.2004, organele de control au stabilit în sarcina societății S.C. „X” S.R.L. obligația să vireze la bugetul de stat suma de ..... lei calculată prin aplicarea cotei de 19% asupra veniturilor obținute din transportul internațional de marfă a căror obiect îl reprezintă transportul mărfurilor importate în regim lohn.

În speța dedusă judecării sunt aplicabile prevederile art.12 lit.c, h din Legea nr. 345/2002 care prevăd că se scutește de plata T.V.A. introducerea în țară de bunuri plasate în regim vamal suspensiv și prestările de servicii legate direct de operațiunile prevăzute de lit.a-e iar la art.4 prevede că în sfera prestărilor de servicii intră și transportul de mărfuri.

Rezultă din cele de mai sus că operațiunile de transport de natura celor efectuate de reclamantă, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, conform art.12 lit.f din Legea nr. 345/2002, deoarece transportul de mărfuri este o prestare de serviciu și prin urmare susținerile reclamantei privind exonerarea sa de plata sumei reprezentând T.V.A. suplimentar la care au fost calculate foloase nerealizate sub forma dobânzilor și penalităților de întârziere, au justificare legală.

Împotriva hotărârii a declarat recurs pârâta D.G.F.P. Arad solicitând respingerea acțiunii formulate de reclamantă.

În motivarea recursului a invocat din nou excepția inadmisibilității contestației pentru căpătul de cerere privind raportul de inspecție fiscală, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, care este titlu de creanță executorie.

Pe fondul cauzei a susținut că nu sunt îndeplinite cerințele de a considera transportul aferent importului în sistem lohn ca o prestare de servicii legată direct de operațiunile prevăzute la lit. a-c din art.12 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal, deoarece această operațiune nu se regăsește în cuprinsul celor la care se referă regimul vamal suspensiv.

Recurenta a făcut precizări asupra prevederilor legale referitoare la stabilirea valorii în vamă și a cheltuielilor de transport, conform art.19 din Legea nr. 345/2002 și Codul vamal și având în vedere pct.3 al Ordinului 1365/2004 pentru aprobarea deciziei 5/2004 a Comisiei fiscale centrale pentru aplicarea soluțiilor privind aplicarea unitară a unor prevederi referitoare la T.V.A., interpretare dată fiind apreciată de recurentă, ca având forță obligatorie egală cu a actului interpretat și are caracter retroactiv.

Examinând recursul, în raport de motivele invocate, cât și prin prisma prevederilor art.304¹ C.pr.civ., se constată că este fondat și va fi respins conform următoarelor considerente.

În mod corect prima instanță a respins excepția inadmisibilității acțiunii cu privire la Raportul de inspecție fiscală, excepție reiterată în motivarea recursului,

deoarece pot fi atacate atât titlul de creanță cât și alte acte administrativ fiscale. Raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, potrivit art.82 din O.G. nr. 92/2003 privind C.P.F și art. 106 pct.3 din H.G. nr. 1050/2004, constituie un act administrativ fiscal, care a fost atacat împreună cu Decizia de impunere, care este titlu executoriu.

Din ansamblu probelor administrate în cauză, rezultă că prima instanță a făcut o corectă apreciere a probelor de la dosar și o interpretare corectă a legislației în materie, hotărârea pronunțată fiind legală și temeinică.

Prima instanță a reținut corect starea de fapt și a făcut o justă aplicare a dispozițiilor legale în materia aplicării taxei pe valoare adăugată pentru operațiunile de transport aferente mărfurilor importate în regim temporar, stabilind în mod corect că în cauză" sunt aplicabile dispozițiile art.12 lit.c și f din Legea nr. 345/2002. care prevăd că se scutesc de plata T.V.A. introducerea în țară de bunuri plasate în regim vamal suspensiv, cu exonerarea totală la plata drepturilor de import potrivit Codului Vamal al României, și prestațiile de servicii legate direct de operațiunile prevăzute la lit.a-c iar art.4 prevede că în sfera prestațiilor de servicii intră și transportul de persoane și mărfuri, precum și art.37 și 38 din H.G. nr.598/2002 și art. 152 lit.c din H.G. nr. 1114/2001, care se referă la bunurile plasate în regim de administrare temporară și prestările de servicii legate de acestea.

în considerarea faptului că operațiunile în regim "lohn" sunt asimilate regimului suspensiv de perfecționare activă situație în care prestările de servicii, transportul de mărfuri, legate direct de aceste operațiuni sunt scutite de plata T.V.A.

De asemenea, criticile formulate de recurentă, în sensul că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.4 și 12 din Legea nr. 345/2002 și art.37-36 din H.G. nr.598/2002 nu sunt întemeiate având în vedere că dispozițiile H.G. nr.698/2002 și ale H.G. nr.1 114/2001 se referă la bunurile plasate în regim de admitere temporară și prestațiile de servicii legate de aceste operațiuni care sunt scutite de plata T.V.A.

în privința interpretării date de Comisia fiscală centrală, invocată de recurentă, se constată, în primul rând, că nu este un act normativ, pentru a beneficia de obligația generală de respectare a normei juridice, ci este o interpretare a modului de aplicare a dispozițiilor referitoare la T.V.A., iar în al doilea rând, nu poate avea caracter retroactiv, nefiind în nici un caz aplicabil situației din prezentul litigiu.

Prin urmare, în baza art.312 C.pr.civ. recursul va fi respins ca nefondat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge recursul pârâtei D.G.F.P. Arad împotriva sentinței civile nr.499/2005, pronunțată în dosarul nr.1861/2005 al Tribunalului Arad.

Obligă recurenta să plătească 7.000.000 lei cheltuieli de judecată intimetei S.C. „X” S.R.L.

Ievocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 20.10.2005.

PRESEDINTE,
CRISTIAN ALEXANDRU DACU

JUDECATOR,
VICTORIA CATARGIU

JUDECATOR
CLAUDIA LIBER

GREFIER,
OTILIA DUCEAG